

P. 2 Doel: duurzame verleiding!

Een plek in Zwolle waar de mensen vakantie houden, een barbecue ontsteken, een vlieger oplaten en – belangrijk – inspiratie opdoen. Herbergbewoner Herold Brinkman over zijn idee: een Zwolse Stadscamping.

P. 5 'Iedereen die dat wil kan invloed uitoefenen op de maatschappij.'

Kunstenaar, principeel uitkeringsweigeraar en dakloze Anton Govers (60) leeft van de verkoop van straatkranten en een enkele keer een schilderij.

P. 13 'Ik krijg weer een beetje respect van de mensen.'

'Momenteel is hij een gewaardeerde vrijwillige kracht bij de WRZV-hallen als barkeeper, administrateur en ICT'er. Daarvoor zag zijn leven er heel anders uit. Ex-dakloze Arie Steenberg vertelt.

P. 14 'Als er wat is, dan helpt men elkaar hier'

zegt burgemeester Joop Alssema van Staphorst, bestuurslid van de Herberg. 'Dat noaberschap, dat zou er wat mij betreft wel wat meer mogen zijn in onze samenleving.'

01

de Herbergkrant

APRIL 2010 | € 1,50 WAARVAN € 1,00 VOOR DE VERKOPER (LET OP DE VERKOPERSPAS)

"...bijstandsmoeders en ouden van dagen hebben het veel slechter dan ik."

NIEUW!!!
straatkrant
uit Zwolle en
omgeving door
daklozen
1^e EDITIE!

HWB

Beste Herbergkrantkoper,

reportage ➡ Herold Brinkman

Leuk dat u er wat geld en moeite voor over had om deze Herbergkrant te kopen! U krijgt er vast geen spijt van. Deze krant staat vol met interessante verhalen van daklozen en over dakloosheid. Dat betekent niet dat het een krant vol ellende is, zeker niet! Het is meer een krant van hoop en kansen, met een grote dosis volkswijsheid en een flinke portie humor.

De Herbergkrant is bedoeld om u een kijkje te bieden in het leven van mensen die om de meest uiteenlopende redenen hun huis en haard zijn kwijt gemaakt en druk bezig zijn om hun toekomst weer op poten te zetten. De Herbergkrant geeft deze mensen een stem, zodat ze gehoord, gezien en serieus genomen worden. De Herbergkrant biedt daarnaast daklozen een boeiende daginvulling, de gelegenheid om een zakcentje te verdienen met de verkoop en een kans om nieuwe vaardigheden te ontwikkelen. En dat is goed voor hun zelfrespect: dat redacteur Anton al snel een nieuwe outfit aanschafte en redacteur Herold weldra naar de kapper ging, is vast geen toeval.

De eerste Herbergkrant ligt voor u. De volgende editie verschijnt over twee maanden. Wij hopen nog jaren door te gaan met deze informatievoorziening. Mocht u vragen of opmerkingen hebben, dan kunt u ons mailen: info@herbergkrant.nl.

Wij wensen u veel leesplezier!

De Herbergkrantmakers.

Een stadscamping in Zwolle waar de bezoekers vakantie houden, een barbecue ontsteken, een vlieger oplaten en –belangrijk- inspiratie opdoen. Dat kan er bij uitstek, want het duurzame concept van de stadscamping vormt als het ware een proeftuin waarin iedereen kennis en kunde kan opdoen om z'n eigen stad duurzamer te maken. Herold Brinkman, bedenker van de Stadscamping en bewoner van de Herberg, vertelt.

REDACTIESTATUUT

De Herbergkrant is een uitgave van de Stichting De Herberg, en komt voor een essentieel deel tot stand door bewoners van De Herberg, waar nodig onder begeleiding van een klein team professionals. De Herbergkrant beoogt een onafhankelijk journalistiek medium te zijn. Ongeacht het feit dat De Herbergkrant advertenties plaatst of deels gefinancierd wordt door overheid of anderen, voert de redactie een onafhankelijke koers. De in artikelen naar voren komende visie of opinie zal dus onafhankelijk zijn van derden. De Herbergkrant beoogt inhoudelijk niet te streven naar actualiteit c.q. het nieuws van de dag en zal daarmee ook geen concurrent worden van dagbladen. Wel zal De Herbergkrant trachten om, o.a. vanuit het perspectief van de (dakloze) inwoner van de wijde regio interessante wetenswaardigheden te brengen, al dan niet voorzien van commentaar. De Herbergkrant heeft geen winstoogmerk. Mochten er vanwege advertentiewerving of welke andere reden dan ook financiële middelen overblijven, dan zullen deze te allen tijde ten goede komen aan de Stichting De Herberg.

Sponsor van deze editie: ERMI Holland B.V. (Kampen)

De Stadscamping Zwolle: duurzame verleiding!

Het idee voor de stadscamping Zwolle is ontstaan ergens in de zomer van 2009. Denkend aan wat ik beter kan doen in mijn leven. Op de oude voet verder, veel geld verdienen heeft mij in de afgelopen twintig jaar niet gelukkiger gemaakt. Alles lijkt wel voorgeprogrammeerd. Het moet vanaf nu gaan over de respectvolle interactie tussen mensen, over inspiratie voor een betere woonplaats in al haar facetten.

Richting Duurzaam

Dan ontstaat het idee voor een breed project, genaamd Richting Duurzaam. Een koepelorganisatie waarin duurzame ideeën, concepten, producten en diensten worden samengevoegd. Ik zie om me heen veel initiatieven op het vlak van duurzaamheid. Een modewoord, een margeverhogende ondertitel zonder echte inhoud. Ook raken initiatieven weer in de vergetelheid, worden niet doorontwikkeld.

Hoe zet je Richting Duurzaam in de markt?

Lastiger wordt het wanneer je dit brede concept op de markt wilt zetten. Na diverse gesprekken met mensen om me heen kom ik tot de conclusie dat het eenvoudiger lijkt één concept op de voorgrond te plaatsen, waarmee ik uiteindelijk het grotere doel kan bereiken: de stadscamping als middel.

Richting stadscamping Zwolle

De stadscamping Zwolle is dan geboren. Later worden daar de elementen duurzaamheid en coöperatie aan toegevoegd.

Kenmerkende elementen stadscamping Zwolle

De kenmerkende elementen waarop de stadscamping Zwolle is gestoeld, zijn:

Duurzaamheid

Die is terug te vinden in de toekomstige gebouwen, waarbij het Cradle2Cradle model strak wordt toegepast. Als het gaat om energie hebben we de ambitie om zelfvoorzienend te zijn. Water wordt zo veel mogelijk hergebruikt (grijs water) en opgevangen (regenwater). Duurzaamheid vinden we ook terug in de manier waarop we met mensen omgaan; duurzame relaties met de mensen die op de camping verblijven en werken.

Coöperatie

De gekozen rechtsvorm is de Coöperatieve Vereniging U.A. De opzet is dat er een binnenschil wordt gevormd door de founding members. De buitenschil wordt gevormd door de Happy Campers.

Duurzame verleiding

Onze gasten komen op de camping in aanraking met alle facetten van duurzaamheid. Ze zien het terug in de toekomstige bebouwing, de manier waarop we onze

energie opwekken. Ze zien de werking van de waterhuishouding met name tijdens het gebruik van het sanitair. Daarnaast kunnen onze gasten op een centrale plek op het terrein in de open-space (werktitel voor het gezamenlijke gebouw; een alternatieve naam zou Groene Arena kunnen zijn) naar believen verblijven, eten en werken. Er zijn faciliteiten om draadloos te internetten, apparatuur op te laden, enzovoort. Er is ruimte voor discussie en respect. Er geldt één regel: de Universele Rechten van de Mens. De open-space is bij uitstek geschikt voor workshops, minicongressen, voordrachten, presentaties, teveel om op te noemen. Wel moet er altijd een link zijn met onze missie: duurzame verleiding.

Het doel van de stadscamping

Al vroeg in het proces wordt dus duidelijk dat de stadscamping meer het middel wordt dan het doel. Het middel waarmee we – inmiddels is er een behoorlijke groep aangehaakt – de duurzame boodschap verder brengen, er gezamenlijk geld mee moeten verdienen. Daar is niets mis mee. Elke deelnemer heeft zo zijn eigen motivatie (ik noem het vaak de dubbele agenda van de deelnemers; prima want dit is de extra stimulans). Het doel van de stadscamping kan het best worden omschreven met twee woorden: duurzame verleiding. Hiermee geven we aan dat de gasten het duurzame in werking zien in een atmosfeer van totale ontspanning. Wat is er nu leuker dan je duurzame ervaringen mee te nemen naar je eigen huis of werkplek?

Voor meer informatie:

Twitter: twitter.com/stadscamping

De eigen site: www.stadscampingzwolle.nl

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

➔ (On)gehoord

Daklozen 'via kunst naar kans'

Rotterdam - Dak- en thuislozen krijgen met het project Via Kunst naar Kans de gelegenheid hun creativiteit de vrije loop te laten. GGD Rotterdam en NAS steunen het maatschappelijk initiatief en hopen dat ook bedrijven zich aansluiten. Waar het allemaal toe leidt, is te zien aan de Rotterdamse Karel Doormanstraat nr. 335. Voormalig dak- en thuislozen kunnen in Via Kunst naar Kans met weinig middelen hun creativiteit inzetten. Ze krijgen begeleiding en advies, en gaan vervolgens in het atelier aan de slag. Tegelijk krijgen de kunstenaars van de straat ook maatschappelijk advies. De GGD hoopt via kunst meer contacten tussen de doelgroep en de buitenwereld te creëren. De kunstwerken worden in april ook aan de Coolsingel 57 geëxposeerd. Er zijn nog meer ideeën over hoe het werk binnen het project gepromoot kan worden. Zo droomt Milan Tilders al over een eigen muzieklabeel voor de mensen in zijn studio. Geïnteresseerde bedrijven die Via Kunst naar Kans willen steunen zijn welkom om zich te melden. Zie ook: www.viakunst.nl.

interview ► Anton Govers

'Mijn streven is dat anderen het beter krijgen'

Toen ik 19 was weigerde ik dienst en wilde ik de hele wereld veranderen. Nu heb ik die illusie niet meer. Maar ik denk wel dat je invloed kunt hebben op de gang van zaken in de maatschappij, al is het maar op kleine schaal. Ik blijf ernaar streven dat anderen het beter krijgen.’ Kunstenaar, principieel uitkeringsweigeraar en dakloze Anton Govers (60) leeft van de verkoop van straatkranten en een enkele keer een schilderij. ‘Kijk, bijstandsmoeders en ouden van dagen hebben het veel slechter dan ik. Die zouden we moeten helpen.’

Ooit studeerde Anton klinische psychologie en bezocht hij de kunstacademie. Hij trouwde, kreeg kinderen en werkte ondertussen in de psychiatrie. ‘Ik ben altijd wel een buitenbeentje geweest’, vertelt hij. ‘Dat begon al met dienst weigeren toen ik negentien was. Men vond me een landverrader en ik moest een jaar naar de gevangenis. Terwijl ik gewoon principieel tegen geweld ben. Als ik een beroepsmilitair in de kerk zie, dan denk ik: jij hoort hier niet. In de bijbel staat: gij zult niet doden. En de bijbel is de bijbel, daar moet je je aan houden. Ik ben christelijk, je hoeft niet naar een kerk te gaan om christelijk te zijn, als je het maar uitdraagt. En dan heb ik het bijvoorbeeld over naastenliefde. Heb uw naasten lief zoals uzelf. Dat is heel aardig allemaal, maar als je ziet hoe de mensen daarmee omgaan, dat is wel heel erg triest allemaal.’

Er zijn mensen die het volgens Anton nog veel slechter hebben dan hij. ‘Agnes Kant maakte zich er twee jaar geleden nog kwaad om: de pyjamadagen. Ouden van dagen die de hele dag in hun pyjama zitten omdat er niemand tijd voor hen heeft. En neem de bijstandsmoeders. Die raken steeds meer in een isolement omdat alles te duur is. Iedereen raakt steeds meer geïsoleerd. En als je het mij vraagt is dat wat de politiek wil: als je de burgers de kans ontnemt om zich te groeperen, kunnen ze ook niet hun krachten bundelen. Zoals vroeger met de Vietnam-, Kalkar- en alle andere demonstraties in de jaren 60, 70 en 80. Ik vind de politiek verwerpelijk. Daar worden alleen maar machtspeletjes gespeeld. Daarom wil ik ook geen uitkering. Als ik iemand verwerpelijk vind,

neem ik er geen geld van aan. Daar ben ik heel principieel en consequent in.’ Anton heeft geen vertrouwen in de maatschappij. ‘Ik maak voor mijn gevoel ook geen deel uit van de maatschappij. Iedereen wordt geacht zich te gedragen als een goed lid van de samenleving. En daar zijn natuurlijk regels voor nodig. Maar je moet wel afvragen welke regels nuttig zijn en welke niet.’ Van de psychiatrie heeft Anton geen hoge pet op. ‘De farmaceutische industrie heeft veel te veel invloed in de zorg. Mensen worden volgestopt met pillen, er wordt alleen aan symptoombestrijding gedaan, daadwerkelijke oorzaken van psychische problemen doen niet meer ter zake. En na een tijdje worden de patiënten op straat geschopt, voor hun leven verslaafd aan de medicijnen.’ ‘Iedereen heeft z’n portie negativiteit in het leven’, zegt Anton. ‘Ik zat achter het stuur in de auto toen mijn dochter en ik een ongeluk kregen. Ik overleefde, zij overleed. Het is nog niet zo lang geleden en ik ben een tijdlang de weg kwijt geweest. Ik was niet schuldig, maar toch voelde ik me schuldig.’ Anton wist dat hij verder moest. ‘Maar je krijgt er wel een klap van. Het is er wel mede de oorzaak van geweest van het feit dat ik weg wilde, de straat op.’ Daarnaast heeft Anton iets met daklozen. ‘Ik wil wat doen met mensen die aan de rand van de maatschappij leven. En om wat te kunnen doen, moet je er ook feeling mee krijgen. Daarom leef ik nu op deze manier. Vanuit deze positie kan ik beter beoordelen wat er nodig is. De wereld kan ik niet veranderen, maar ik blijf er altijd naar streven om te zorgen dat anderen het beter krijgen.’

Uw reactie wordt op prijs gesteld!
Mail uw commentaar naar de redactie van de Herbergkrant:
info@herbergkrant.nl

Geluk

**Het is als een vogel
 Het komt en vliegt weer weg
 Krampachtig probeer je het vast te houden
 Dan komt de pijn en het verdriet
 Dat stop je weg
 Dat ken je niet
 Dan komt weer die vogel
 Die vliegt weer weg
 Gelukkig
 Anders werd het saai**

**Ik hou van andere mensen
 Zoals mezelf
 Want ik ben een egoïst
 Ik wil jou alles geven
 Ik wil alles met je delen
 Zolang jij mij een goed gevoel kunt geven.
 Ik doe alles wat ik doe
 Voor jou voor mezelf
 Ik ben een egotripper.**

Anton Govers

► (On)gehoord

Logeerhuis voor daklozen in Zwolle

In de Elvis Presleyflat aan de Zwolse Palestrinalaan is sinds kort een logeerhuis gevestigd voor dak- en thuislozen die vanwege hun onstabiele huisvestings situatie niet in aanmerking komen voor een klinische behandeling. Er wordt een soort thuissituatie gecreëerd waar men tijdens de weekenden of overige verlofdagen kan verblijven. Het is een nieuw concept van LIMOR, instelling voor ondersteuning en rehabilitatie. Het betreft eerst twee appartementen in de flat en mogelijk later vier appartementen. Het Logeerhuis in Zwolle is een AWBZ erkende instelling en bestaat uit vier appartementen waar 12 cliënten kunnen verblijven. (bron Stentor)

Judith en haar Kliederbende ➡

door Herold Brinkman

creatieve uitingen van Herbergbewoners, gemaakt tijdens de creatieve activiteiten van Judith, Dirk, Metty en Tessa.

“laat zien wat je nog kan!”

Aan het woord is Judith Brinkman, 2e-jaars student sociaal pedagogische hulpverlening (sph) aan de Christelijke Hogeschool Windesheim. Ze verzorgt samen met drie medestudenten Dirk, Metty en Tessa elke donderdagmorgen creatieve activiteiten in “de Herberg”.

“Met sociaal bedoel ik dat je weer past in je omgeving en weer op normale manier om kan gaan met je medemens”. Pedagogiek staat in haar ogen voor het bieden van een hulp- en leerproces, samengevat als heropvoeding; een nieuw contact met medemens en samenleving.

Judith heeft voor deze studierichting gekozen omdat ze het leuk vindt mensen te helpen, gewoon puur om er voor je

te zijn en naar je te luisteren. Ze helpt je de stappen in de goede richting te zetten en, belangrijk, die goede richting vast te houden. Judith gelooft dat ze mensen kan helpen die ook zelf willen en de moeite nemen voor het zetten van de eerste stappen. Dwang komt in haar woordenboek niet voor. Na deze opleiding wil ze haar Master Psychologie halen.

Er is nog plek in de Kliederbende. Bewoners van “de Herberg” zijn van harte welkom elke donderdagmorgen van 10h00 – 12h00. Je kunt daar creatief aan de slag of zomaar terecht voor een bakkie en een praatje.

**Wij stellen uw reactie op prijs.
Uw reactie kunt u sturen naar de
redactie van de Herbergkrant:
info@ herbergkrant.nl**

**gedicht ► Jouko
Hoeksema**

De jongens van de krant

Een zwerver loopt door de straten
Iedereen loopt over hem te praten
Niemand praat over zijn gevoel,
Maar iedereen denkt op zijn eigen
wijze wat hij bedoelt

Praat 's met zo een mens
Ook al is dat niet uw grootste wens
Koop eens een krant
Van zo een klant

Luister eens naar een medepersoon
En denk niet: het is maar heel gewoon
Het is ook iemand met gevoel
Luister naar hem, dan weet je wat ik
bedoel

Wij hebben hier niet voor gekozen
Het is eigenlijk een fase met tussenposes
Denk ook is aan een dakloze, een vraag
is gauw gesteld
En een oordeel gauw geveld

Jullie denken allemaal, dit overkomt
mij niet
maar kom eens in een scheidingsproces
dan zie je de consequenties niet
En je denkt: alles gaat z'n eigen gang
En dan zit je ook in de opvang

Waar het een ophoudt, is het begin
van een nieuwe aanvang
Laat ons beginnen bij de aanvang
Dan weten jullie waar het aanvangt
Bij de krant van de straat
En dat gaat niet naar de staat

Leve de jongens van de krant
Die lopen samen hand in hand
Dus denk eens aan deze kerels
Er zijn er minder van dan merels

► (On)gehoord

Studenten ROC laten daklozen niet in kou staan

ALMERE - Studenten van ROC Flevoland hebben in Almere zogenaamde Snuggy's aangeboden aan daklozen en verslaafden. 'Een Snuggy is een fleece deken met mouwen en ideaal tegen de kou', vertelt Shadiyen Puriël, student directeur van Get Comfy. Als onderdeel van hun studie maken alle studenten van ROC Flevoland kennis met Ondernemerschap. Via zogenaamde College Companies krijgen studenten de kans om al binnen hun opleiding een eigen onderneming te starten. Vier studenten hebben het studentenbedrijf Get Comfy gestart om zogenaamde Snuggy's te verkopen. 'De Snuggy is een seizoensgebonden product en met het oog op de naderende lente hebben we besloten de restvoorraad aan een goed doel te schenken'. Bron: echo.nl

interview ► Gerrit Teunis

Directeur Woningcorporatie Beter Wonen Vechtdal in Hardenberg

'Als we kunnen bewerkstelligen dat één dakloze z'n draai weer weet te vinden in het leven, dan is het mij alles wat we deden, nu doen en nog gaan doen waard geweest.' Aan het woord is Gerrit Teunis, oud-voorzitter van de WRZV en directeur van Beter Wonen Vechtdal. Samen met negen andere woningcorporaties in de regio maakt Beter Wonen Vechtdal de Herberg mogelijk. 'Je bent er als woningcorporatie juist óók voor de mensen die géén dak boven hun hoofd hebben.'

'Wat is een mensenleven waard?'

Woningcorporaties kunnen veel doen in de strijd tegen dakloosheid, merkte Teunis. 'Ik werkte in Enschede bij woningstichting De Volkswoning die prachtige dingen deed op dit gebied, zoals samen met het Leger des Heils een daklozenopvang realiseren. Met dit in mijn achterhoofd constateerde ik later bij Beter Wonen Vechtdal dat het niet goed was om mensen te ontruimen en verder niet naar ze om te kijken. Het was zelfs zo dat de politie daar de daklozen adviseerde om een enkeltje Zwolle te nemen. Toen bedacht ik dat wij als regio dus verantwoordelijk waren voor het grote aantal daklozen in Zwolle, destijds 300.' Teunis ging in overleg met een aantal woningcorporaties en de gemeente Zwolle. 'Ik stelde voor om regiocorporaties bij de daklozenopvang

te betrekken, niet alleen in beleid, maar ook in euro's. Eerder was dit niet gelukt, maar omdat ik de corporaties echter op een andere, meer directer manier kan benaderen omdat ik zelf directeur van een regionale woningcorporatie was, kregen we toen een groot aantal mee.'

Hoorzitting

In dezelfde tijd werd Teunis voorzitter van de Stichting Sporthallen WRZV. Op dat moment waren er tientallen daklozen achter de WRZV-hallen in containers gevestigd. 'Ik was nog maar net voorzitter of ik werd gesommeerd op een hoorzitting te verschijnen', vertelt hij. 'Twee ambtenaren van de gemeente Zwolle hadden van het college opdracht gekregen om me mede te delen dat die keten achter de WRZV illegaal waren, dat ik daar aan

meewerkte, dat alles daar weg moest, en dat als dat ik daar niet voor zorgde op bepaalde termijn, bestuursdwang zou worden toegepast. Er werd –dacht ik– zelfs gedreigd met gijzeling.' Teunis lacht. 'In plaats van dat de containers weggehaald werden, hebben we er een aantal containers bij laten plaatsen. Daarbij hebben we er wel voor gezorgd dat ze brandveilig en comfortabel waren. Op een gegeven moment kwam wethouder Erik Dannenberg kijken en die vond het allemaal prima.'

Acceptatie

'Het mooie van het Herbergproces is de samenwerking', stelt Teunis. 'Als er verdeeldheid was geweest was het nooit gelukt. Dan hadden we hier niet zo'n mooi gebouw staan. We hebben het samen gedaan. Dat kan

column ► Anton Govers

alleen als je er wat bij voelt, als je betrokken bent, als je kansen ziet, als je het spel een beetje weet te spelen en vooral als je er mensen bij betreft. En de Herberg werkt volgens mij. Ik heb de indruk dat er minder overlast van daklozen op straat is. Dat heeft ook met acceptatie te maken. De Zwollenaren hebben geaccepteerd dat de Herberg bij hun stad hoort.'

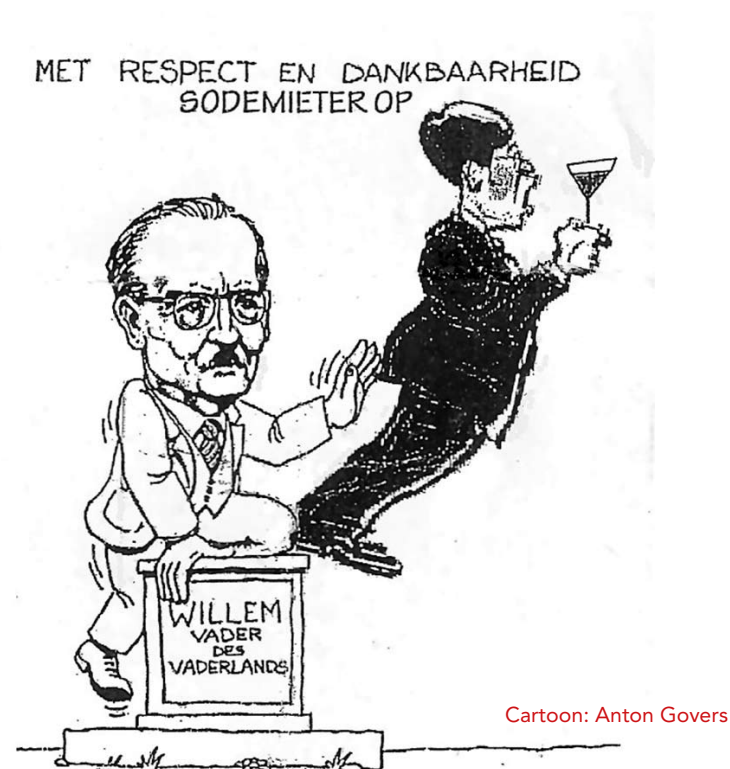
'Mijn eigen drive zit hem in het feit dat ik altijd heb geleerd en ook gewent op te komen voor de zwakkeren in de samenleving', legt Teunis uit. 'Niemand slaapt vrijwillig op straat. Mensen kiezen er wel eens voor, maar dat is alleen omdat ze niet weten hoe ze met hun situatie aan moeten. En zeg nou zelf: waar zijn woningcorporaties nu eigenlijk voor? Die lijken zich vaak alleen maar druk te maken over mensen die wél een dak boven hun hoofd hebben, terwijl je juist zou zeggen dat ze zich wat meer bezig zouden moeten houden met mensen die géén dak boven hun hoofd hebben. Waarbij je je zou moeten afvragen: wat is een mensenleven je waard? Als we kunnen bewerkstelligen dat één dakloze z'n draai weer weet te vinden in het leven, dan is het mij alles wat we deden, nu doen en nog gaan doen waard geweest.'

Bestaansrecht

'Ik kan maar niet genoeg benadrukken dat het iedereen kan overkomen', zegt Teunis. 'Je broer, je moeder, je kind en jezelf. Als je vrouw verongelukt, je grijpt van pure wanhoop naar de fles en hebt een tijdlang wel wat anders aan je hoofd dan de hypotheek betalen, dan zit je binnen de kortste keren in een hopeloze situatie. Je kunt door pech, ongeluk, onrechtvaardigheid of het noodlot zomaar ineens op straat staan. En dan is het goed dat er zoiets als De Herberg is, die je de kans geeft om er weer uit te komen. Want dat is mijns inziens de volgende fase. Met De Herberg is het niet afgerond. Het is nu zaak om de mensen op een goede manier te begeleiden en verder te helpen. Ik ben trots op De Herberg. Het gebouw staat er, en niemand kan er meer omheen. Nu moet het nog z'n bestaansrecht bewijzen.'

Beter Wonen Vechtdal in Hardenberg maakt De Herberg samen met de volgende woningcorporaties mogelijk: Woonconcept Meppel, SallandWonen Raalte, Wetland Wonen Vollenhove, Woningstichting Vechthorst Dalfsen, Beter Wonen IJsselmuiden, deltaWonen Zwolle, Woningstichting Openbaar Belang Zwolle en Woningstichting SWZ Zwolle.

Verkiezingsuitslag gemeenteraadverkiezingen zorgt voor politieke chaos in Den Haag

Cartoon: Anton Govers

Wat iedereen had verwacht gebeurde ook. De regeringspartijen CDA en PvdA verloren behoorlijk wat zetels in bijna alle gemeenteraden. De ChristenUnie met haar trouwe aanhang verloor minimaal. Het kabinet werd afgerekend op haar beleid t.a.v. de oorlog in Irak en de economische crisis. Balkenende had na het verschijnen van het rapport Davids moeten toegeven dat hij fouten had gemaakt door gebrek aan ervaring. Dan had de burger respect voor hem gehad. Alle ontkenningen en later onder druk van de PvdA toch bakzeil te halen heeft de partij veel stemmen gekost. Ook Bos, die na de zogenaamde redding van de ABN AMRO en de Fortis Bank de sympathie wist te winnen van de kiezer, waarna de partij weer wat zetels steeg in de peiling, werd na de DSB affaire en de verhoging van de AOW leeftijdsgrens opnieuw afgerekend op het beleid. Ook de zalm werd duur betaald.

En nu verlaten de politici het zinkend schip. Eerst Camiel en later Wouter. Ongelooflijk. Ze hebben allebei meer tijd nodig voor het gezin. Het lijkt wel of Lubbers op bezoek is geweest. Weet u nog? Het gezin, de hoeksteen van de samenleving, maar begrijpen doe ik het niet. Waarom is hij Jan Peter niet gaan opzoeken? Ik heb medelijden met Jan Peter. Zie hem nog voor

me bij de installatie van het kabinet Balkenende 1, met zijn vrouw en dat kleine schattige dochtertje. Met tranen in de ogen zijn hij dat hij er nog zo graag een paar kinderen bij wou, daar door de functie als premier hij geen tijd had om een goede vader te zijn voor een groter gezin. Om het nog maar niet te hebben over de seksuele problemen, vanuit het geloof mag er geen anticonceptie worden gebruikt en ik zie hem niet als een figuur die voor het zingen de kerk verlaat. Nee, nee hij is een echte doordouwer.

Maar gelukkig hebben we nu onze vriend Geert, de redder van ons Nederland. Hij gaat na de verkiezingen ons land weer gezond maken door invoering van de hoofddoekjesbelasting. En dan nog even om over na te denken voor u gaat stemmen op 9 juni... Werkelijk Is Lands Domste En Racistische Sukkel.

Veel stemplezier!

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

project

kantoorinrichtingen

Katwolderweg 1
8041 AC Zwolle
Postbus 406
8000 AK Zwolle

Tel 038 - 4217417
Fax 038 - 4225003
Info@kvsbv.nl
www.kvsbv.nl

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.
Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party:
wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes.
Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!
Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669
www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Wilt u de Herbergkrant ook steunen? Dat kan!

- **U kunt adverteren:** Mail: advertenties@herbergkrant.nl
- **U kunt een bijdrage storten:** Bankrek.nr. 10 66 81 621 t.n.v. Stichting de Herberg – Zwolle o.v.v. Herbergkrant. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan de bewoners van de Herberg.
- **U kunt een reactie naar de redactie mailen:** redactie@herbergkrant.nl o.v.v. uw naam, adres en telefoonnummer. (inzendingen kunnen worden ingekort, of niet geplaatst)
- **U kunt een abonnement nemen op de Herbergkrant:** De krant wordt na verschijning op uw adres bezorgd, bij ontvangst betaalt u de reguliere prijs. Mail uw naam, adres en telefoonnummer naar: info@herbergkrant.nl o.v.v. abonnement.

Anton's memoires ➡ Anton Govers

DEEL 1

Wat ik jou wil vertellen,
Is een verhaal van zestig
jaren,
Waarin ik soms mezelf ben
verloren,
Waarbij ik soms mezelf en
anderen heb bedrogen.
Maar wie niet?

Ik heb de voorpagina gehaald van de eerste Herbergkrant en er staat ook nog een artikel in over mij, hoera. Maar ik vind het leuk om in de komende edities toch mijn biografie te schrijven en ik hoop dat u er wat aan heeft.

Ik ben geboren in een klein dorpje bij Breda. Ik was het vierde kind uit een gezin van vijf kinderen, ik was de eerste jongen en mijn grootmoeder zei dat mijn vader van blijdschap van alle trappen was gesprongen omdat hij eindelijk een zoon had. Later heeft hij zich vaak in de haren gekrabd, maar gelukkig kreeg ik nog een broertje. We hadden thuis een bedrijf. Mijn vader en moeder hadden geen tijd voor de opvoeding en deze taak werd opgedragen aan mijn inwonende oma en tante. Mijn oma nam de moedertaak over en mijn tante de praktische huishoudelijke taken. Mijn ouders zag ik meer als vrienden. De lagere school verliep vlekkeloos. Ik vond het wel saai, behalve het vak geschiedenis, dat vond ik boeiend: hoe leefden mensen eigenlijk vroeger. Mijn rapporten bevatten ook allemaal negens en tienens en huiswerk kostte me nauwelijks tijd en als compensatie voor het gemis van ouderliefde kreeg ik alles wat ik vroeg. Eigenlijk was ik een verwend jongetje. Na mijn lagere school ging ik in het internaat bij de broeders. Daar deed ik ook mijn HBS. Een internaat volgepropt met kinderen uit rijke gezinnen, een luxe, je had er een winkeltje waar je alles kon kopen van snoep. Ging allemaal op de rekening. Alleen die broeders waren een stelletje pedofielen. Nu is daar volop aandacht voor in de media, maar in mijn jeugd tierde het nog weliger als nu. Ik heb het mijn ouders wel eens verteld, maar je werd niet geloofd. Ik was gelukkig niet geliefd bij de broeders, was brutaal, opstandig, ongelovig, enzovoort. En ik had, toen ik 15 was, een vriendinnetje van 18. Dat was helemaal fout.

Mijn diploma haalde ik zonder enige moeite. Teken en schilderen waren mijn passie, maar toen ik kunstacademie wilde gaan doen, was ik bij mijn vader aan het verkeerde adres. Dit was armoede studeren. Aangezien ik nog geen duidelijke keuze kon maken was militaire dienst volgens mij vader de eerste optie. Dan kon ik 18 maanden nadenken. Als christen (dus zo ongelofelijk was ik ook weer niet) vond ik het dragen van wapens onverteerbaar. Bij de keuring zei ik dat ik vanuit mijn geloofsovertuiging geen wapens wilde dragen. Ook was het voor mij een verzet tegen alles wat met autoriteit te maken had, de autoriteit van mijn vader, het gezag, het kapitalisme... Ik weigerde dienst, werd opgehaald door de militaire politie en veroordeeld door de krijgsraad. Principieel weigerde ik te werken. In de gevangenis kreeg ik na mijn veroordeling totale afzondering. Bezoek, dominee, maatschappelijk werk en bewaarders waren mijn enige contacten. Mijn vader en moeder kwamen niet op bezoek. Ik was een schande voor de familie en in de gevangenis werd ik behandeld als een landverrader. Terugblikkend denk ik dat mijn verdere leven gevormd of misvormd is (oordeel zelf) door de verschillende autoriteiten waartegen ik mij moest verzetten in mijn jeugd. Mijn verdere leven is daardoor gekleurd. In Onkruid, het blad voor dienstweigeraars, schreef ik: "de theorie van Bernet: rebellerende jongeren ontwikkelen zich beter en vechten tegen de autoriteit van hun ouders". Dit spreekt mij erg aan en was zeker op mij van toepassing. Daarna probeerde ik volwassen te worden... Maar hierover de volgende keer meer.

Puzzel 01

Puzzel uit welk getal voor welke letter staat. Bij juiste invulling ontstaat een gedichtje met de naam van de dichter. In de volgende Herbergkrant leest u de oplossing.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z						
					21																	23									
25	25	13		14	18	5	13		11	25	2	11	6	6	2	22	5	10	22	25		6	26	14							
19	6	13	22	W	23	25	2	20		25	25	13		17	26	5	F	21	6	13	1		11	6	13						
2	6	10	F	21	9	13		20	6	13	1	W	23	25	2	20		13	6	1	7	7	2	26	9	20		W	23	6	4
22	6	1		5	13		22	25		20	2	6	13	1		6	26	14		14	18	5	13		4	6	6	20	1		
17	26	5	F	21	6	13	1		11	6	13		20	6	13	1		20	25	25	14		14	1	5	18					

ingezonden

Gijs

Hoi, ik ben Nanda, en al 30 jaar een Zwollenaar. In een Zuid-Hollands stadje bracht ik mijn kinderjaren door. Met vader, moeder en broers groeide ik op in een beschermd christelijk milieu. Ik leerde wat goed en kwaad was.

Zo kon ik maar beter uit de buurt blijven van Wim en Gijs. Wim had het Downsyndroom en dirigeerde op straat altijd het plaatselijke muziekcorps. Hij was vrolijk, maar een beetje 'vreemd'. Voor Gijs was ik bang. Hij had, volgens de verhalen, schurft. Gijs zag eruit als het prototype zwerver (Swiebertje) die op één van m'n legpuzzels afgebeeld stond. Net als velen liep ik met een boog om hem heen. Schurft was toch besmettelijk! Voor mij was hij een melaatse, zoals daar ook in de kinderbijbel over werd geschreven. Ik smulde van die vertellingen. Daarom vond ik hem heel bijzonder.

Eens kwam hij naar mij toegelopen toen ik alleen in de gracht aan het vissen was. Hij kwam bij mij zitten en samen staarden wij naar de dobber in het ribbelige water. Ik stelde hem veel vragen. Hij lachte maar wat en gaf soms korte antwoorden. Ik was niet bang en ook niet meer alleen. Met mijn vangst, een emmer met wat blikjes, ging ik naar huis en vertelde opgewonden over onze ontmoeting.

Blijf uit zijn buurt!

Op een dag werd Gijs dood aangetroffen. Er werd 'ach en wee' geroepen, want de arme ziel was maar alleen. Ik begreep er niks van. Mensen die alleen zijn moet je toch helpen? Er werd een begrafenis voor hem geregeld en met wat gedegen woorden vol medelijden werd Gijs aan de aarde teruggegeven. Ik heb nooit geweten wie Gijs werkelijk was.

De herinnering aan hem is nooit verloren gegaan. Een paar keer in mijn leven, als ik het moeilijk had of mij alleen voelde, leek het alsof hij weer naast mij zat. Dan wist ik dat ik moest volharden om een weg te zoeken in het, soms verdraaid harde, bestaan. Soms werd ik een beetje Gijs.

Ik denk wel eens: Was er toen maar een straatkrant geweest, dan had ik misschien meer kunnen begrijpen van wat er om mij heen gebeurde....

Gelukkig biedt de nieuwe Zwolse Herbergkrant nu, naast alle Glossy's, bladen en kranten, de gelegenheid kennis te maken met de realiteit van alledag.

Nanda Knotters

muziekquiz ► Tinus Beugelink

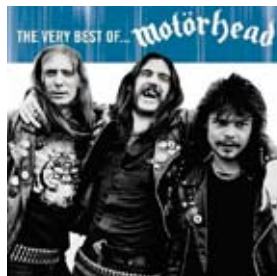
1. In welk jaar speelde Jan Akkerman voor het eerst in Brainbox?

- a. 1956
- b. 1969
- c. 1982

4. Hoe werd de Nederlandse band The Bintangs ook wel genoemd?

- a. The Nederlandse Beatles
- b. de Nederlandse Rolling Stones
- c. 10 Years After

2. Wat was de naam van de band waarin de oprichter van Motorhead speelde?

- a. The Police
- b. Hawkwind
- c. The Doors

5. Hoe heette de eerste vrouw van Mick Jagger?

- a. Jerry
- b. Bianca
- c. Christine

3. Waar speelde Herman Brood voor hij met The Wild Romance optrad?

- a. Cuby and the Blizzards
- b. Q65
- c. Brainbox

De antwoorden staan elders in deze Herbergkrant.

W.R.Z.V. HALLEN (KANTINE BOVEN)

DIVERSITY PARTY

VAN 20:00 TOT 04:00

30 April 2010
Queensday

Met o.a.: Hip-Hop, Djembé, Live Jamsessie
Scratch, Deephouse en Deeptechno en de
E.P. release van Julius Omaah

voorverkoop: 12,50 - aan de deur: 15,00

123

portret ► Arie Steenbergen

Dakloos wordt je zó...

Momenteel is hij al ruim een jaar gewaardeerde vrijwillige kracht bij de WRZV-hallen waar hij verschillende taken moeiteloos aan elkaar knoopt. Barkeeper, administrateur, ict en automatisering. Daarvoor zag zijn leven er heel anders uit. Wat er vooraf ging in het leven van Arie Steenbergen, ex-dakloze.

Dochtertje van acht maanden overleden - baan verloren op verdenking van frauduleus handelen -onterecht- rechtszaak gewonnen, eergevoel en vertrouwen kwijt - voormalige baan ondanks gerechtelijke bevel niet meer acceptabel voor Arie - nieuwe baan blijft uit - schuldenlast loopt in ras tempo op - huwelijk op de klippen - huis kwijt - zwerversleven - opvang in de wrzv-hallen - liefde met ex bloeit weer op - ex overlijdt plotseling aan kanker - zoon van elf uit de ouderlijk macht ontzegd - Jeugdzorg meent dat Arie als schuldsaneringsklant zonder betaalde baan te weinig kan betekenen voor zijn zoon - Arie opent website onder de naam Steenbergen 604 - door plaatsgebrek komt zoon Arie niet in de jeugdopvang terecht, maar in een jeugdgevangenis in het Achterhoekse Harreveld - Arie vecht verbeten voor de terugkeer van zijn zoon.

Op mijn vraag waar hij oorspronkelijk vandaan komt antwoordt hij met een zingend accent dat maar uit één stad kan komen: 'Kan je dat niet horen dan?' Arie is van huis uit een rasechte Rotterdammer, een Feijenoorder. Ooit reed hij zware trucks kris-kras door heel Nederland. 'Ik kon en mocht alles rijden, zelfs de trucks met dynamiet. Totdat ik werd afgekeurd. Eindresultaat van jarenlang te zwaar zeulen. Vrachtwagens blijven mijn droom. Prachtig die lange neus voor je. Ooit zou ik nog wel eens op zo'n grote Amerikaanse Mack willen rijden. Truckstar in Assen sla ik nooit over. Even mezelf weer een beetje lekker maken!'

Terug naar de realiteit. 'Ik heb het nu ook goed naar mijn zin. Werk en hobby liggen bij wat ik nu doe heel dicht bij elkaar. Ik heb in korte tijd veel vertrouwen gekregen. Ik ben niet meer die dakloze. Ik krijg weer een beetje respect van de mensen. Mijn oude vak zal ik wel nooit weer op kunnen pakken, maar zo is het ook goed. Ik ga nu voor mijn zoon. Hij is alles wat ik nog heb. Ik mag hem maar een paar uurtjes per week spreken. Er worden allerlei therapieën voor hem bedacht. Volgens mij, omdat ze zodoende vooral zelf aan het werk kunnen blijven. Hij groeit van me af, dat kan ook haast niet anders. Hij hoort daar niet thuis. Hij hoort bij mij, bij zijn vader. Met de jeugdzorg in Nederland is veel mis. Als dit gedoe met mijn zoon achter de rug is, wil ik me in gaan zetten voor mensen in soortgelijke situaties. Mijn ervaring met jeugdzorg kan ze dan misschien helpen.'

gedicht ► Ivar Wakker

De dakloze

**De dakloze
verkoopt
op het plein
zijn straatkranten.
Hij raakt ze
aan de straatstenen
niet meer kwijt.
Wel aan de
meelevende
voorbijgangers,
dat zijn pas keien!**

Kijk voor meer Wakersgedichten op wakersgedichten.web-log.nl

► (On)gehoord

Daklozen zijn trendy

China - Hij slaapt onder een brug, haalt z'n eten uit de vuilnisbak en is hét stijl-icoon van dit moment. Volgens modebloggers wereldwijd is een anonieme Chinese zwerver het nieuwe modevoorbeeld. De populaire zwerver gaat gekleed in een vieze, oversized jas met daaronder een leren jack. Hij heeft altijd een sigaret in z'n hand en een geknoopte riem om z'n middel. Chinese vrouwen noemen de zwerver 'sexy en modieus'. Medewerkers van het daklozencentrum in de woonplaats van de hippe zwerver proberen zijn identiteit geheim te houden. Volgens een maatschappelijk werker van het centrum is het niet goed voor daklozen om bloot te staan aan teveel aandacht. Het is niet bekend of het mode-icoon op de hoogte is van zijn status. Geruchten gaan dat de hippe zwerver een universitaire studie heeft gevolgd en op straat belandde nadat zijn vriendin hem dumpte.

Dat zwervers tegenwoordig cool zijn bewijst ontwerpster Vivienne Westwood, zij presenteerde een collectie voor chique daklozen. Twee jaar geleden onthulde supermodel Erin Wasoon dat daklozen haar inspiratiebron waren. "Ik heb respect voor zwervers. Ze hebben de gekste looks en halen hun kledij uit vuilbakken." (bron: hln.be)

interview ► **Burgemeester Alssema**

Aandacht is voor iedereen belangrijk, stelt bestuurslid van Stichting de Herberg, burgemeester Joop Alssema van Staphorst. 'Zo'n krant als deze zorgt ervoor dat daklozen gezien en gehoord worden', constateert hij. 'Ieder mens heeft z'n eigen eergevoel, z'n eigen status. Iedereen wil gewaardeerd worden, ook daklozen. En als je dat hiermee kunt bereiken dan zijn we al een hele stap verder.'

‘Directeur Hedzer van Houten van Woonconcept Meppel is een oude kennis van me’, vertelt Alssema. ‘Samen met negen andere wooncorporaties in de regio en in Zwolle heeft hij de Herberg mede mogelijk gemaakt. Toen hij me vroeg om deel te nemen in het bestuur van Stichting de Herberg, heb ik geen moment geaarzeld.’ De burgemeester van Staphorst is lid van de ChristenUnie. ‘Ik ben christen. Het past bij mijn levensovertuiging om voor de zwakkeren in de samenleving op te komen. Ik heb daar altijd een zwak voor gehad en wil me dan ook op verschillende terreinen voor hen inzetten, of het nu politiek of maatschappelijk is. Stel dat je ’s avonds op straat staat met je rugzakje. Het is koud, het vriest en je weet niet waar je naar toe moet. Dat is erg. Iedereen gedijt bij een thuis, bij veiligheid en geborgenheid. Het vormt de basis en ik zou het graag een klein beetje beter en draaglijker willen maken voor mensen die dit moeten missen.’ Dat zij daar hulp bij nodig hebben is voor Alssema evident. ‘Je kunt jezelf moeilijk uit een moeras trekken. Daar heb je anderen voor nodig. Aandacht is de eerste stap. Aandacht en een dak boven je hoofd. Van daaruit kun je verder kijken en je op de toekomst richten.’

Hulp bieden aan de zwakkeren in de samenleving is een moeilijke opgave in deze tijd van bezuinigingen. ‘Vaak moeten in tijden van crises als eerste de sociale aspecten in de samenleving het ontgelden. Terwijl er zoveel andere mogelijkheden zijn om geld te besparen. Een slankere overheid bijvoorbeeld. Minder regelgeving. Mensen moeten zelf weer de verantwoordelijkheden terug krijgen die door de overheid zijn overgenomen. Daarmee krijgen de mensen hun zelfvertrouwen terug en het vertrouwen in die overheid, dat in de loop der jaren door allerlei oorzaken is omgeslagen in wantrouwen.’ Vertrouwen in elkaar is van essentieel belang, vindt Alssema. ‘Als je vertrouwen schenkt, krijg je het ook terug. Ik vertrouw mensen altijd totdat eventueel het tegendeel bewezen is. Dat wil ik ook tot uitdrukking laten komen in alles wat ik doe.’ Alssema neemt zijn

petje af voor de woningcorporaties. ‘In de jaren ’90 nam de aandacht voor sociale volkshuisvesting af, mede door de marktwerking. Ondanks dat hebben de huisvesters in deze regio zich ingezet voor deze categorie mensen. Dat vind ik klasse.’

De burgemeester beseft terdege dat grote steden met andere problemen kampen dan dorpen. Hij zou de stedelingen wat meer van de mentaliteit van de Staphorsters gunnen. ‘Hier in Staphorst is nauwelijks sprake van dakloosheid. Als er wat is, dan helpt men elkaar hier, of het nu gaat om rouwverwerking of het delen van vreugde of om samen de oogst binnen te halen of om vrijwilligerswerk. Hier wonen fijne mensen die hun armen uit de mouwen steken. Ze verschillen van ideeën en van levensbeschouwing, maar ze maken er samen iets van. Deze gemeenschap is me lief. Men staat hier altijd voor elkaar klaar. Dat zou er wat mij betreft wel wat meer mogen zijn in de samenleving, dat noaberschap.’

De Herbergkrant heeft volgens Alssema veel mogelijkheden. ‘Het is goed voor mensen die een dak boven hun hoofd hebben om te weten dat er ook anderen zijn die het minder goed getroffen hebben. De Herbergkrant is een middel om de kloof te overbruggen en brengt dakloosheid onder de aandacht. Daarnaast biedt het aan de daklozen die meewerken een interessante en zinvolle dagbesteding. Dat klinkt misschien simpel, maar zoiets biedt perspectief. Het kan mensen die geen uitweg meer zien en te kapot zijn om zelf nog initiatieven te nemen, uit de negatieve cirkelredenering halen. Een beetje aandacht en waardering is zo belangrijk. Iedereen wil gehoord, gezien en gewaardeerd worden. En als de Herbergkrant daar aan bijdraagt, is dat geweldig.’

Wij stellen uw reactie op prijs.
Uw reactie kunt u sturen naar de
redactie van de Herbergkrant:
info@ herbergkrant.nl

Leed is relatief

Het kan altijd erger, zei mijn omaatje vaak. Wie niet doof is hoort nog eens wat, zei ze ook, maar ik wil me beperken tot de eerste tegeltjeswijsheid. Tegenslag is relatief, bedoelde oma. Natuurlijk is het erg dat je bedrijf failliet is, maar hé – denk je eens in dat Willibord Frequin je echtgenoot is! Bij zulk leed verbleekt elke malheur.

Dat het altijd erger kan geldt ook voor zwervers. Daarmee kwam ik voor het eerst echt in aanraking (ik had er wel eens eentje langs zien schuifelen, met een winkelwagentje of een dekentje, maar onze wegen kruisten elkaar nooit) toen ik als journalist Joop van Ommen leerde kennen. Ik werd achter zijn WRZV-hallen rondgeleid, en wat ik daar zag... Sodeju. ‘Het doucheputje van de samenleving’, beschreef ik in de Zwolse Courant het tafereel dat ik er aantrof. Mensen die de weg totaal kwijt waren door buitensporig drank- en drugsgebruik, schizofrenen die de boel bij elkaar schreeuwden, bange zielenpieten. En Brammetje natuurlijk, de Swiebertje van het stel, met wie ik later in Israël nog naar een joods bejaardenhuis zou zoeken. Ook een column waard.

Het was erg, het tafereel dat ik toen aantrof. Maar het kan erger. Eind februari was ik voor een reportage een week in Ghana, waar ik middenin een winkelstraat een uitgemergelde man zag liggen. Niet half tegen een muur of een boompje, maar middenin de winkelstraat, met zijn rug en zijn achterhoofd op het hete asfalt, zijn ogen wijd open gesperd. Ik hield in: had deze man geen hulp of ten minste wat geld nodig? ‘Doorlopen’, siste Raymond, de gids die mij begeleidde, ‘die vent is niet goed bij zijn hoofd.’ Hij stapte over de uitgemergelde zwerver heen. Wie ontfermt zich over die man?, vroeg ik later in de taxi. Niemand, legde Raymond uit. “Waarom zou je geld uitgeven aan iemand die zichzelf niet kan redden?” Een onversneden staaltje Darwinisme.

Dan hebben we het in Zwolle toch beter voor elkaar. Er wordt – Nederlanders eigen – veel geklaagd, door burgers die al die voorzieningen veel te duur vinden en door zwervers die verontwaardigd zijn over de strenge regels in Bonjour, het Nel Baninkhuis of De Herberg, maar een dagje Ghana zou ze mild stemmen. Laten we onze zegeningen tellen.

Michael Amsman
Journalist De Stentor/Zwolse Courant

Huizen daklozen mogelijk in Schuytgraaf

ARNHEM - Voor daklozen met onaangepast gedrag in combinatie met een psychiatrische achtergrond komt er mogelijk een tweede woonlocatie in Arnhem. De wijk Schuytgraaf in Arnhem-Zuid is nadrukkelijk in beeld als tweede vestiging voor het project Anders Wonen. De initiatiefnemers gemeente Arnhem, Regionale Instelling Beschermd Wonen Arnhem en Veluwe (RIBW) en woningcorporatie Volkshuisvesting onderzoeken de haalbaarheid voor het plaatsen van maximaal vijf huisjes aan de rand van de wijk. “Deze plek is bedoeld voor daklozen die de hectiek van de stad niet nodig hebben”, zegt wethouder Barth van Eeten. Anders Wonen is een kleine anderhalf jaar geleden begonnen naast het parkeerterrein van de Rijnhal in Arnhem-Zuid. Door het succes wil de RIBW een tweede locatie met een definitief karakter van de grond tillen. (bron: de Gelderlander)

Wat schaft de pot?

De warme maaltijd aan het einde van de dag is voor de bewoners van Herberg belangrijk. Kok Raymond van Leer verzorgt samen met bewoner Jacob en Conrad Catering de samenstelling van het menu. Volgens Joyce van Conrad Catering houden de meeste bewoners van een stevige hap. „Aardappelen, groente, vlees en jus. Daar straf je meestal niemand mee. Je kunt het nooit iedereen naar zin maken en dan is het gewoon net zoals overal; eten wat de pot schaft of niet... Soms kiezen we ook een maaltijd op verzoek van de bewoners. Mijn Surinaamse rotti wordt regelmatig aangevraagd”, vertelt Joyce.

Maandag

- > Kip Schnitzel
- > Ovenschotel (op verzoek van Herold)
- > Aardappel / prei schotel met kaas
- > Fruit

Dinsdag

- > Gehaktbal
- > Hutspot met Jus
- > Vla

Woensdag

- > Lekkerbekje remouladesaus
- > Parijse worteltjes
- > Gebakken aardappelblokjes
- > Roomtoetje

Donderdag

- > Kip kerrie
- > Witte rijst
- > Doperwten
- > Fruit

Vrijdag

- > Boerenomelet (op verzoek van Jacob)
- > Spinazie
- > Gekookte aardappelen met Jus
- > Yoghurt

Zaterdag

- > Boeuf bourguignonne
- > Gekookte krieltjes
- > Vla

Zondag

- > Bami rames (op verzoek van Christien)
- > Gemengde vruchten

de Herberg

Aan deze Herbergkrant werkten mee: Herold Brinkman, Arie Steenberg, Anton Govers, Pascal Hilbers (De Herberg), Joop van Ommen - WRZV-hallen, Henri Bouwmeester – Bouwmeester&Bouwmeester Communicatie, Peter Dees / Gerda Kramer – ZinOntwerpers, Marijke Mosterman – Magnolia Journalistieke Producties. Met dank aan de adverteerders, de Windesheimstudenten en de inzenders van teksten en gedichten. Contact (redactie, adverteren en overig): info@herbergkrant.nl / tel. (038) 465 32 44 / www.herbergkrant.nl